
NIEPOGANIONY (1) *part praet pass pf*

G sg n niepoganiion(e)go.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Którego się nie zganiło, nie skrytykowało; nie potępiony; nienaganny, bez wad:

Zwrot: »nie zostawić nic niepoganiionego« = wszystko zganić, potępić: Wziytkoć lię widzę Włochu v nas nie podoba [...]. Bá łatwieć to łtrofować rzeczy cudze/ y nie zołtawić nic nie poganiionego. Ale iefliś zganić vmiął/ ieflis vmiął pokázác wrzod choremu/ vmieyże y lekarłstwo pokázác. GórnRozm K2.

Cf **POGANIONY**

TZ